

LBRIS

We know
books

HOTELUL TALMEȘ-BALMEȘ

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

AȘADAR, ATUNCI A FOST GĂSIT UN CADAVRU ÎN CAMERA 237.

Da.

Scuze dacă v-am speriat.

Căci, desigur, am fost direct la obiect și la subiect.

Dar, ce-i drept, și eu am fost puțin șocat.

Cred că vă puteți imagina.

Poate că v-ați speriat și voi vreodată când ați intrat în cameră.

De vreun gândac de pe pernă. De vreun miros plutind, venit de prin dulap.

De vreo veioză stricată. Sau un munte de teme de pe birou.

Toate acestea sunt de înțeles.

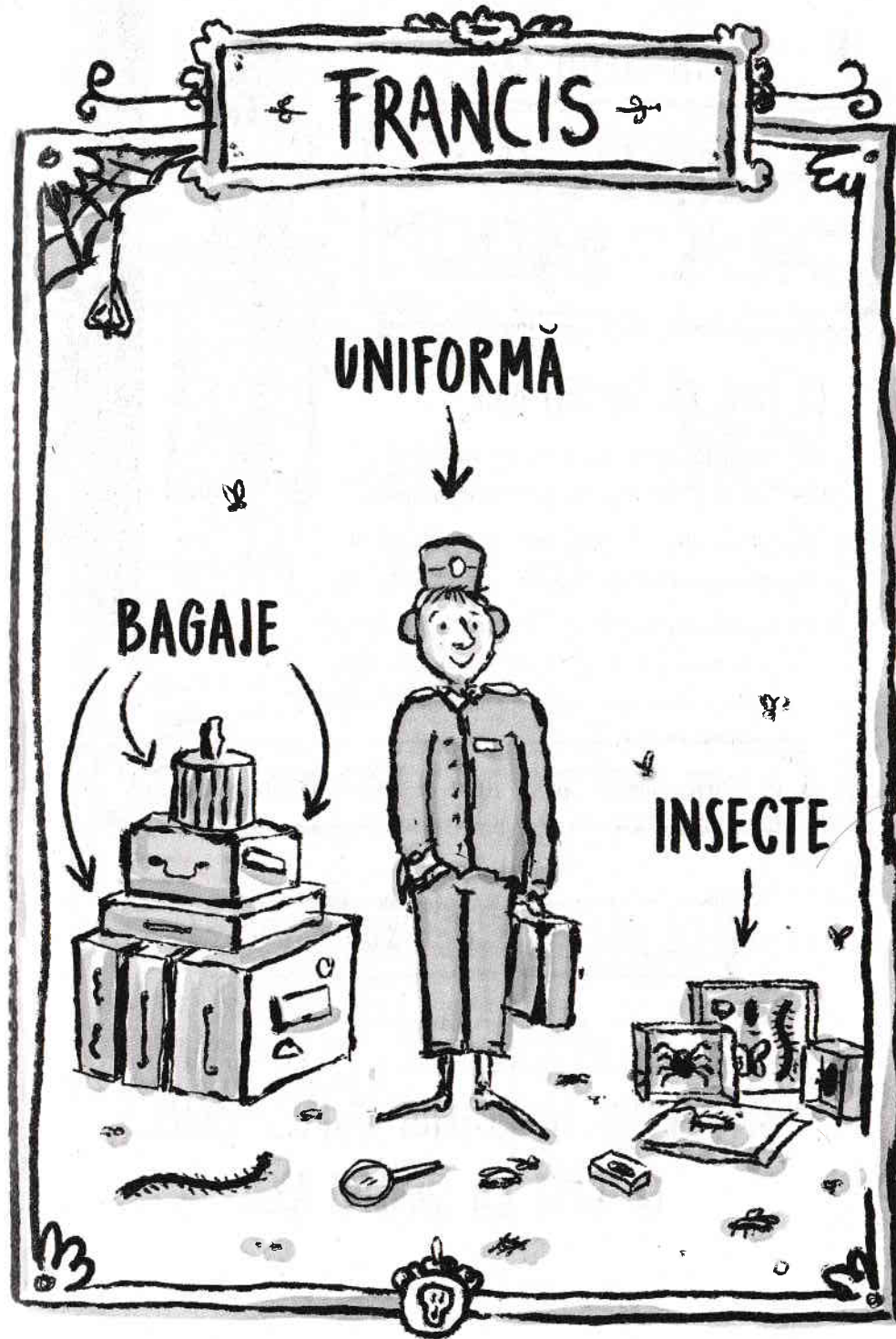
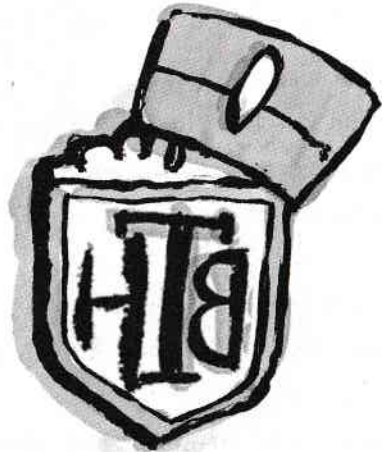
Dar un cadavru...

Vorbim deja despre un alt nivel.

Sunt convins că ați vrea să aflați cum a ajuns acolo acel cadavru.

Și e firesc, pentru că și eu voiam să știu același lucru.

Doar că este o poveste lungă, deci sper că aveți suficient timp la dispoziție.

BUN-VENIT LA

We know books

HOTELUL
TALMEȘ-BALMEȘ

CE BINE CĂ SUNTEȚI AICI!

Așa le zic tuturor celor care intră în hotel. Mi se pare important ca, de îndată ce pun piciorul în hotelul nostru, oamenii să se simtă ca acasă și, tocmai de aceea, îi salut pe toți oaspeții noștri, cât mai politicos posibil.

Bineînțeles, pentru că trebuie să fac asta.

Trebuie din cauza șefei mele, doamna Florijn.

ÎN HOTELUL TALMEȘ-BALMEȘ TOTUL SE ÎNVÂRTE ÎN JURUL OASPEȚILOR!

spune ea mereu.

CLIENTII SUNT PE PRIMUL IOC!

Așadar, se impune o primire călduroasă.

Dar nu zic asta doar pentru că trebuie, serios. Ci chiar așa și simt.

BUN-VENIT LA HOTELUL TALMEȘ-BALMEȘ.

CE BINE CĂ SUNTEȚI AICI!

Numele meu este Francis. Eu sunt valetul hotelului.

După ce oaspeții se cazează în hotelul nostru, eu le duc bagajele de jos în cameră și, când aceștia eliberează camera, eu le duc bagajele din cameră înapoi jos, la recepție.

Și fac mai mult de-atât, bineînțeles. Asta deoarece oaspeții noștri mă pot contacta pentru orice fel de cerere.

- Ai chef să fii servit în cameră? CHEAMĂ-L PE FRANCIS!
- Ai plângeri referitoare la gândacii din cameră? CHEAMĂ-L PE FRANCIS!
- Ai nevoie de o pătură suplimentară pentru pat? CHEAMĂ-L PE FRANCIS!
- Ai uitat numărul camerei? CHEAMĂ-L PE FRANCIS!
- Ți se pare groaznic aici și vrei înapoi acasă? CHEAMĂ-L PE FRANCIS!
- Trebuie schimbat un bec? CHEAMĂ-L PE FRANCIS!
- Ai găsit un cadavru în camera 237? CHEAMĂ-L PE FRANCIS!

Așadar, valetul unui hotel nu este doar un valet. El este și instalator, mesager, camerist, asistent personal, servitor și... **detectivul hotelului.**

M-am născut pentru a lucra într-un hotel. La propriu.

Deoarece toată familia mea este alcătuită din comisionari și comisionare. Fratele meu este **bellboy** la Londra. Sora mea este **botones** la Madrid. Tatăl meu este **chasseur** la Paris. Mama mea este **bellhop** la New York. Bunicul meu este **коридорный** la Moscova. Bunica mea este **ベルボーイ** la Tokyo. Iar eu...

SUNT VAJET LA HELLEVORST! ÎN HOTELUL TALMEȘ-BALMEȘ!

Familia noastră are o tradiție importantă. La naștere, primești de la părinți un geamantan micuț de călătorie. Și, de îndată ce ești suficient de mare cât să ridici acel bagaj, te duci la un hotel la nimerea-lă, undeva în lumea mare. Mai exact, motto-ul familiei noastre este: „Cine-și poate căra propriul bagaj, poate căra și bagajele altora.”

În acest fel, iau naștere vafeții.

În acest mod am ajuns și eu, când eram tânăr, exact la **Hotelul Talmeș-Balmeș**. Îmi amintesc exact cum s-a întâmplat. Doar a fost cea mai frumoasă zi din viața mea...

Îmi amintesc că ploua. Și că vântul bătea tare, era furtună, tuna și fulgera. Și mie acest lucru îmi plăcea foarte mult.

Mă aflu cu bagajul meu cel mic chiar în fața porții mari.

M-am uitat în sus și am văzut cum în jurul hotelului se adunaseră nori imenși de furtună care se agitau și parcă fierbeau. Ploaia cădea pe pământ în picături cât pumnul de mari, cu zgomot ca de lovitura de ciocan. Fulgere îi dădeau cerului nuanțe strălucitoare, de un roșu aprins. Și vedeam cum tunetul puternic a făcut hotelul să se miște din temelii.

Mai exact: era ca și cum special pentru mine s-ar fi sărbătorit cu artificii.

Și atunci am știut imediat:

Am ajuns acasă.

Dar oricine s-ar simți ca acasă în Hotelul Talmeș-Balmeș. Până la urmă, este cel mai frumos hotel din Hellevorst.

Mă rog.

Hotelul Talmeș-Balmeș este **singurul** hotel din Hellevorst.

Iar asta înseamnă că este și cel mai frumos...

Hotelul este situat pe **Dealul-cel-Sfânt**, și, datorită acestui lucru, are o priveliște grozavă a întregului oraș. Dintr-o privire toate atracțiile turistice: de la **Valea Plângerii**, până la **Groapa cu Oase**, de la **Campingul Nemilos**, până la **Închisoarea Groazei**. Foarte populare pentru oaspeții noștri sunt **Pădurea lui Belzebut** (unde copacii nu au niciodată frunze) și **Cartierul Întunecat** (unde este mereu înghețat și unde toate străzile reprezintă o fundătură).

A, da, și bineînțeles, pizzeria din piață.

Și da, știi: hotelul însuși este destul de modest. Nu are sală de fitness. Nici piscină nu are. Camerele sunt mici, pline de mușcagii și foarte vechi. Ușile scârțâie, podelele scârțâie, paturile scârțâie. Și scârțâie... Gândacii se târăsc printre crăpături. Soneria de la ușă nu funcționează. Candelabru din sala de mese este rupt. Iar florile de la recepție sunt din plastic, dar, chiar și așa, sunt ofilite. Avem zero stele.

Dar toate astea țin doar de ce se vede din exterior. Iar acestea nu sunt cu adevărat importante. Căci, ceea ce contează cu adevărat se află înăuntru. Este vorba despre sufletul, senzația pe care ți-o lasă hotelul, căldura acestuia.

**IAR HOTELUL TALMEȘ-BALMEȘ
ARE O PERSONALITATE APARTE.**

Bineînțeles, majoritatea oaspeților rămân puțin în hotel. Vin pentru o scurtă vacanță. Se cazează, stau la noi pentru câteva seri, fură câteva săpunuri de prin baie și apoi pleacă din nou acasă.

Dar eu locuiesc în Hotelul Talmeș-Balmeș.

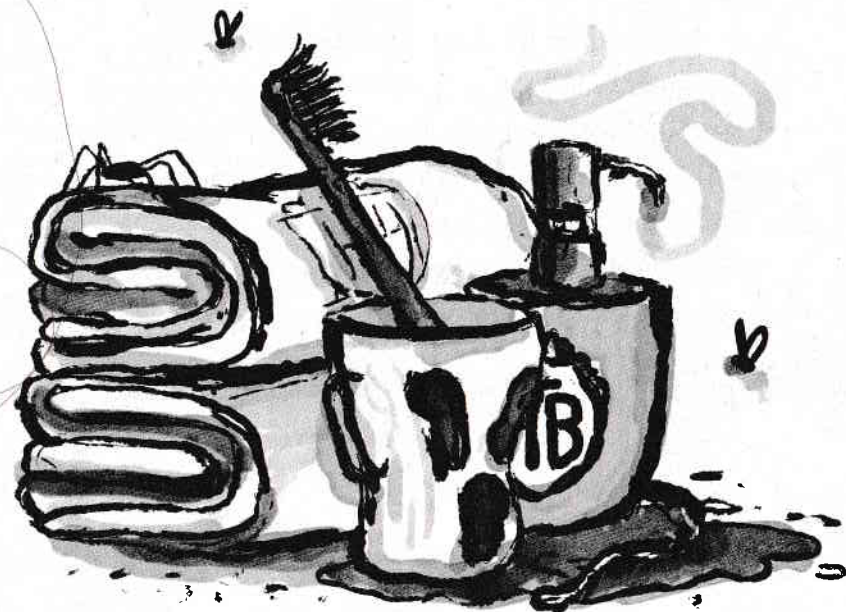
Am propria mea cameră. Este o cameră de hotel. Dorm într-un pat de hotel. Cu saltea și perne de hotel. Îmi țin uniforma de hotel în dulapul de hotel. Mă spăl într-un duș de hotel și mă șterg cu prosoape de hotel. Diminețile mănânc un mic dejun de hotel prin serviciul de servire în cameră al hotelului.

Trebuie să-mi iau singur acel mic dejun din bucătărie și să mi-l aduc în camera mea.

Căci asta face parte din meseria mea.

Dar, și așa...

Într-un fel, mă simt ca și cum aș fi mereu în vacanță.

Totuși, camera mea nu este chiar la fel ca restul camerelor din hotel. Tapetul este vechi și scorojit, la fel ca în toate camerele. Perdelele sunt găurite de molii, ca cele din restul camerelor hotelului. Lămpile licăresc la fel ca-n toate camerele. Ceasul este mereu reglat aiurea, ca-n toate camerele. Iar ușile dulapurilor sporovăiesc noaptea, din cauza curentului, cu tocurile rupte și cu geamurile sparte ale ferestrelor, la fel ca-n toate celelalte camere.

Dar, **doar** în camera mea locuiesc cinci mii două sute șaptezeci și șase de diferite specii de târătoare.

EU COLECȚIONEZ INSECTE.

Toată viața mea am făcut asta. Păduchi, gândaci, muște, termite, gărgărițe, molii, purici și fluturi. Așadar, camera mea este plină de cutii, lăzi, borcane și containere, astfel încât toate aceste viețuitoare să aibă un locșor doar al lor. Mai exact, este un hotel de insecte în interiorul unui hotel de oameni.

Mulți oameni spun că lor li se par ciudate insectele. Sau chiar înfricoșătoare. Dar, din punctul meu de vedere, insectele sunt neînțelese.

